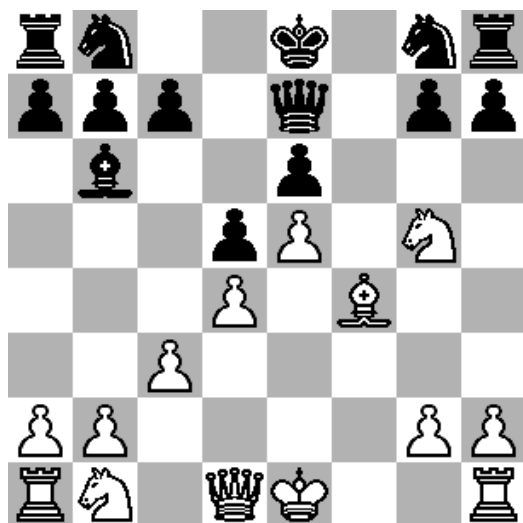

Verslag **WSC 2 - De Pion 4** gespeeld op 12 april 2005:

1z Michel Weenink	0 - 1	Wil Haggenburg	1625
2w Ken van Rossum	0 - 1	Dik Blokland	1577
3z André Ottenhoff	0 - 1	Ruut Keijzer	1582
4w Micha Pfeiffer	1 - 0	J.Hillebrand	1512
5z Bert Hoetmer	0 - 1	Tom Kooij	1532
6w Harry Boom	1 - 0	Co van Heerwaarden	1500
7z Theo van Tubergen	1 - 0	Gertjan Zorgman	1504
8w Richard Gooyers	1 - 0	Rik Vlaanderen	1453

WSC 2 4 - 4 De Pion 4

Tot dan toe had ons 2e team slechts 3 wedstrijdpunten uit 5 partijen gehaald en er moest dus meer gescoord worden om in deze groep te kunnen overleven.

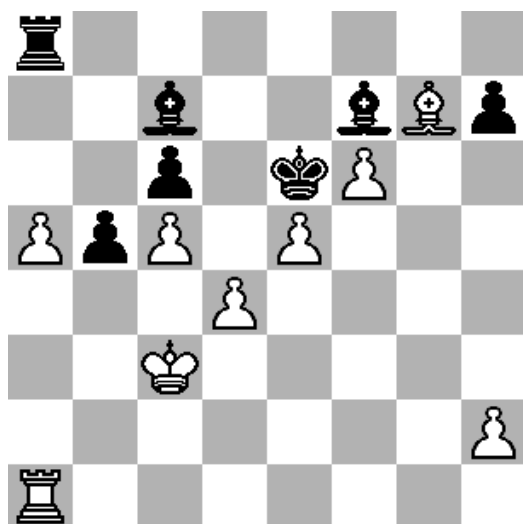

Michel behandelde de opening niet goed en dat kan je je in het scherpe koningsgambiet niet veroorloven. Het is begrijpelijk dat zwart het lastige paard op g5 weg wil hebben, maar dat lukt niet met **h6**. Beter is Ph6 11.Dh5+ Kd7 **11.Dh5+ Kd8** een ongeluk komt nooit alleen, Kd7 verhindert in ieder geval het volgende schaakje **12.Pf7+ Kc8 13.Pxh8 Pc6 14.0-0 Pxd4** blijkbaar een wanhoopspoging, want zwart gaf gelijkertijd op. Er had nog kunnen volgen 15.cxd4 Lxd4+ 16.Kh1 Lxb2 17.Lc1! Lxa1 18.La3 c5 19.Pg6 Dd8 20.Tf8 met winst.

Ken maakte op een harde manier kennis met de spelregels. Hij had zich juist onder de zwarte druk uit weten te worstelen en kon de toekomst met vertrouwen tegemoed zien o.a. vanwege een gedekte vrijpion op de 6^e rij. Hij wilde alleen nog even die lastige dame uit zijn koningsstelling verjagen met de witte loper op e3, helaas vergat hij dat er achter die loper nog een ongedekte dame op d3 stond. Daar kwam hij pas achter toen hij de loper al vastgepakt had! Aanraken is zetten en in dit geval ook directe opgave.

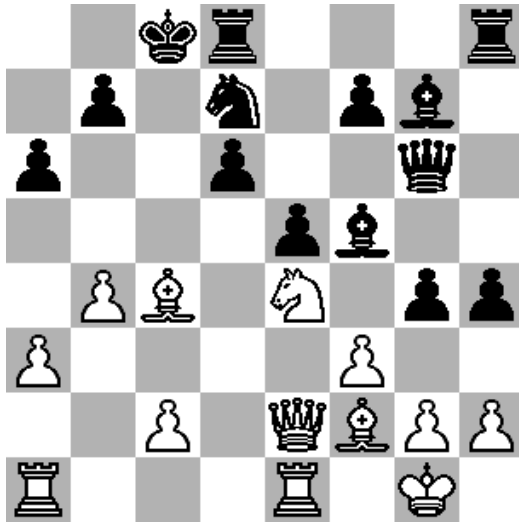
Als ik de notatie moet geloven deed zich op het derde bord de vreemde situatie voor dat **André** op de de 14e zet een stuk pardoos en-prise zette en dat wit dit vervolgens niet zag en slechts een pion sloeg! Voor de partij had dit geen gevolgen: wit won makkelijk.

Het eerste punt kon bijgeschreven worden door **Micha**, maar hier hadden we over geluk niet te klagen:

Na Txa5 zou er niets aan de hand geweest zijn voor zwart, maar misschien dacht hij ergens een aftrekschaakje te kunnen geven. Hij speelde in plaats daarvan **Lxa5? 49.Kd3 Kd5 50.La3 Lb3+ 51.Ke2 Kxd4 52.e6 Kxc5?** een laatste kans op voordeel was Te8 53.Le3+ Ke5 54.f7 Lh5+ 55.Kf2 Tb8 56.e7 Lxf7 57.Txa5 b4 enz. **53.f7 Lh5+ 54.Kf2 Kd5 55.f8D?** Txa5 wint een vol stuk met bijv. Kxe6 56.f8P+ Txf8 57.Lxf8 Lb6+ **56.Kg2 Txf8 57.Lxf8 Kxe6 58.Ta6 Kf7?!** Ld4 59.Txc6+ Kd5 = **59.La3** en zwart gaf hier wat voorbarig op. Het is voor wit nog niet zo gemakkelijk om het volle punt binnen te halen.

Bert opende vrijwillig een lijn naar zijn koningsstelling en tekende daarmee uiteindelijk (na nog een fout) zijn eigen doodvonnis.

In deze gewonnen stelling kwam wit op het onzalige idee om met **21.Lxa6** de zwarte koningsstelling te proberen op te blazen, terwijl **21.Lxf7! Dh7 22.Pxd6+ Kb8 23.fxc4** wel zo eenvoudig was geweest, bijv. **Lxc2 24.Pxb7! Ld3 25.Da2**.

Er volgde **d5! 22.Lxb7+ Kxb7 23.Db5+ Kc7?! Pb6 = 24.Dxd5 gxf3 25.Dc4+ Dc6 26.Dxc6+ Kxc6 27.gxf3** enz. In een poging ijzer met handen te breken toen zijn voordeel al vervlogen was, deed wit zichzelf de das om en verloor alsnog.

Na afloop complimenteerde hij **Theo** met zijn 'briljante' spel, maar of dat nu gemeend was

Al vroeg in de opening gaf **Richard** een pion weg zonder compensatie, en ik gaf al geen cent meer voor zijn overlevingskansen. Maar blijkbaar wist hij toch nog wat van zijn stelling te maken en won in het eindspel.

Peter Wijnand